

Motion till riksdagen

1988/89:T703

av Stina Eliasson och Karin Starrin (båda c)

Svegs flygplats, m.m.

Tillgång till flyg kan medverka till att både behålla och öka de sysselsättningsmöjligheter som finns i en region. Svegs flygplats har utomordentligt stor regionalpolitisk betydelse.

Svegflygets tillkomst var en följd av att Jämtlands län tillfördes Umeå sjukvårdsregion (tidigare hörde Jämtlands län till Uppsala sjukvårdsregion). Riksdagen uttalade att en förutsättning för beslutet om byte av sjukvårdsregion var att kommunikationerna till Umeå förstärktes.

I propositionen 1984/85:100 anförde kommunikationsministern:

Jag bedömer dock möjligheterna för invånarna i Sveg med omgivning att göra patient- och besöksresor till regionsjukhuset i Umeå inte helt tillfredsställande.

Enligt de nya statsbidragsreglerna för kollektivtrafiken fördelas bidraget till läns huvudmännens trafik på ett schablonmässigt sätt mellan länen. Hänsyn tas härvid bl.a. till angelägenheten av att säkra en grundläggande trafikförsörjning. Enligt min mening bör riksdagens ovan nämnda uttalande om förstärkta kommunikationer kunna beaktas i detta sammanhang. Jag tänker här på behovet av att ordna tillfredsställande förbindelser mellan Sveg och Umeå där flyget kan vara ett lämpligt trafikalternativ. Jag föreslår därför att transportrådet ges möjlighet att vid bidragsfördelningen, utöver vad som följer av nuvarande bidragsregler, ge stöd för att trygga en grundläggande trafikförsörjning även i det nämnda fallet.

I propositionen 1986/87:100 anförde kommunikationsministern: "Inom det angivna beloppet, 5 milj. kr., bör vidare ett bidrag utgå till huvudmännen för Svegflyget mellan Sveg-Arlanda-Umeå. Flygtrafiken etablerades som en följd av riksdagens beslut om att Jämtlands län skulle föras över från Uppsala till Umeå sjukvårdsregion. Med hänsyn till kostnaderna för trafiken har ett stöd utgått till huvudmännen inom ramen för bussbidragssystemet. Eftersom bussbidragssystemet successivt avvecklas bör fortsatt stöd till Svegflyget utgå inom ramen för det av mig nu förordade anslaget. Jag anser att ett bidrag bör utgå under en treårsperiod med 600 000 kr. per år. Underskottet i trafiken för innevarande år har av företrädare för Svegflyget beräknats till 1,3 milj. kr."

I propositionen 1988/89:100 fullföljer kommunikationsministern sitt tidigare löfte. Han anför:

Luftfartsverket har för nästa budgetår föreslagit ett anslag på 16 milj. kr. Jag förordar emellertid ett oförändrat anslag på 15 milj. kr. Av beloppet bör liksom tidigare 10 milj. kr. kunna användas för bidrag till drift av kommunala

flygplatser i skogslänen med regionalt betydelsefull linjetrafik. Resterande belopp disponeras dels för bidrag till i första hand investeringar i befintliga flygplatser i skogslänen för att etablera eller utveckla befintlig reguljär flygtrafik, dels för bidrag till huvudmännen för Svegflyget. Som jag framhöll i budgetpropositionen år 1987 utgår detta specialdestinerade stöd under en treårsperiod. Kommande budgetår utgör det tredje och därmed sista året enligt riksdagens beslut med anledning av 1987 års budgetproposition. Bidrag till Svegflyget bör därefter utgå till flygplatsen i Sveg efter samma principer och villkor som gäller för övriga flygplatser i skogslänen.

I årets budgetproposition anför kommunikationsministern: "...kommande budgetår utgör det tredje och därmed...".

Det innebär att bidraget om 600 000 kr. per år till själva flygverksamheten försvinner och att därefter utgår bidrag endast till själva driften av Svegs flygplats. Detta innebär en väsentlig försämring för ekonomin vid Svegflyget och medför att kostnaderna i hög grad övervältras på kommunen och landstinget. Med hänsyn till de ambitioner som statsmakterna uttalade i samband med att länet tillfördes Umeå sjukvårdsregion måste det finnas ett *särskilt statligt* ansvar för Svegflyget under ytterligare tid.

Det är därför inte rätt tidpunkt att dra in det statliga ansvaret för flygverksamheten. Därför måste ett fortsatt särskilt bidrag utgå i denna del.

Det är också viktigt att detta särskilda stöd till flygverksamheten inte utestänger möjligheterna för Svegs flygplats att – på samma sätt som gäller flygplatser i alla andra skogslän – få bidrag hos luftfartsverket till driften av flygplatsen.

För vår del anser vi att staten uttalat ett så speciellt ansvar för Svegflyget att det inte nu är rimligt att staten drar tillbaka sitt engagemang. Svegflyget måste helt enkelt få mer tid på sig innan statsmakterna så radikalt begränsar bidragsmöjligheterna.

Det är även nödvändigt med en förstärkning av flygmöjligheter för Hälsingland. En kombinerad flyglinje med Sveg är en god lösning. Det är därför mycket angeläget att Svegflyget får en säkrad framtid. Rycks förutsättningarna för Svegflygets utveckling undan, spolieras därmed förutsättningarna för en bra framtida flygplats i Hälsingland.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om fortsatt statligt stöd för Svegflyget och därmed även stärka flygmöjligheterna för Hälsingland.

Stockholm den 25 januari 1989

Stina Eliasson (c)

Karin Starrin (c)